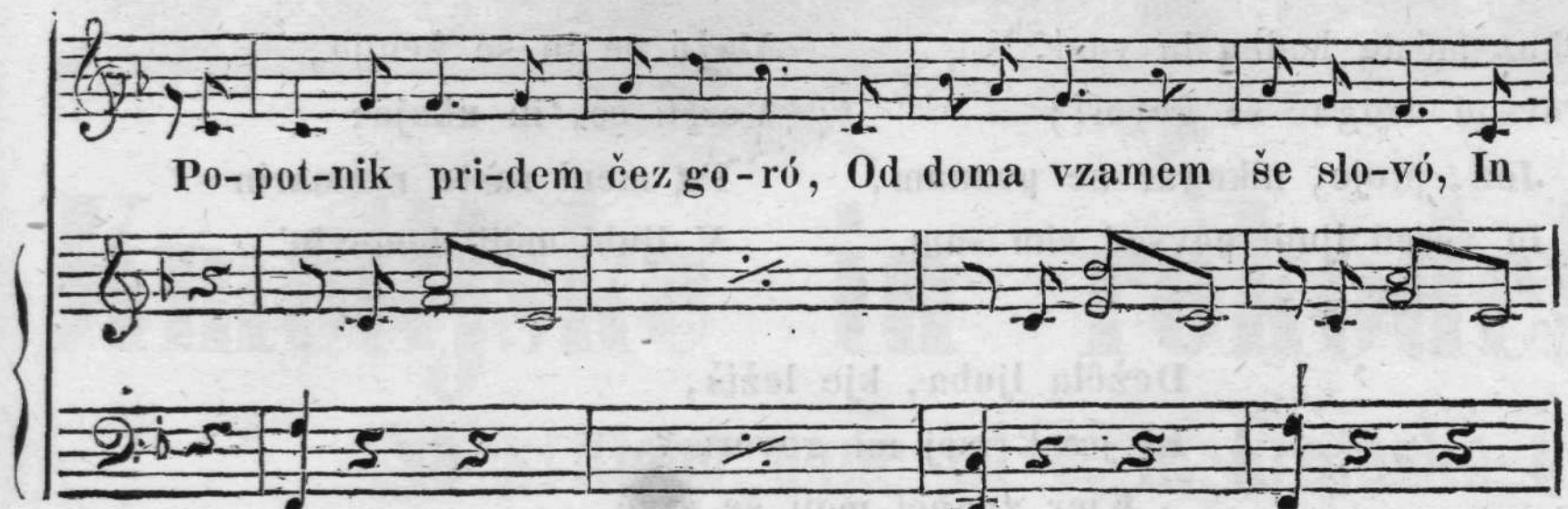
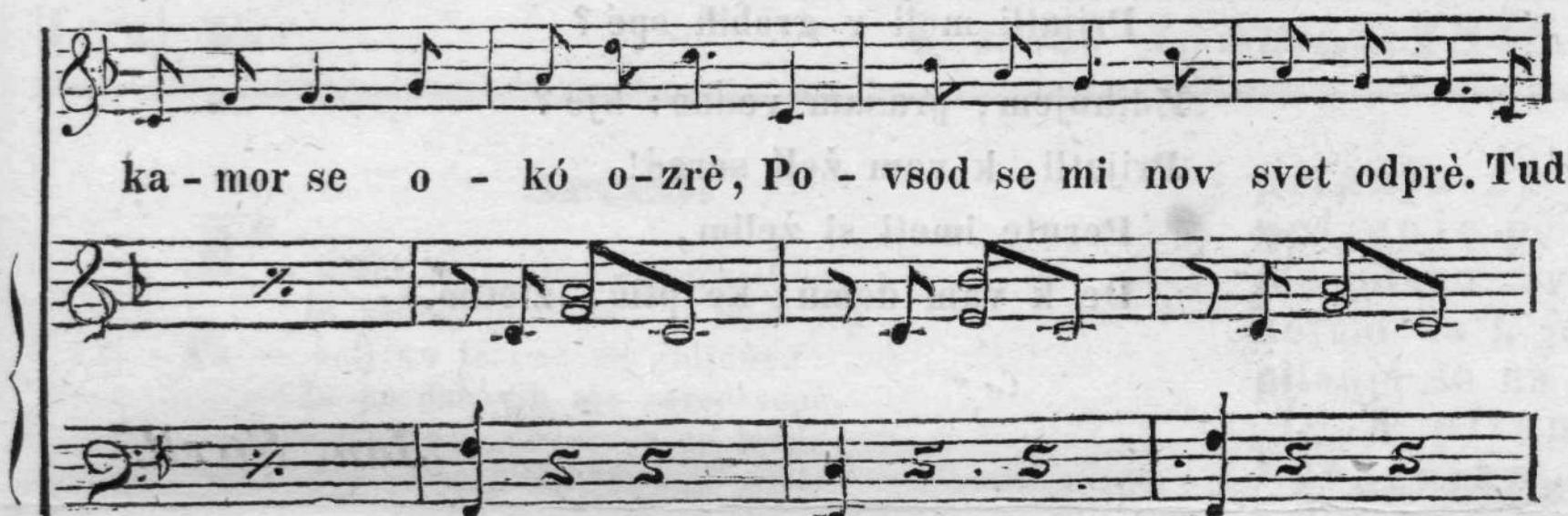

POPOTNIK.

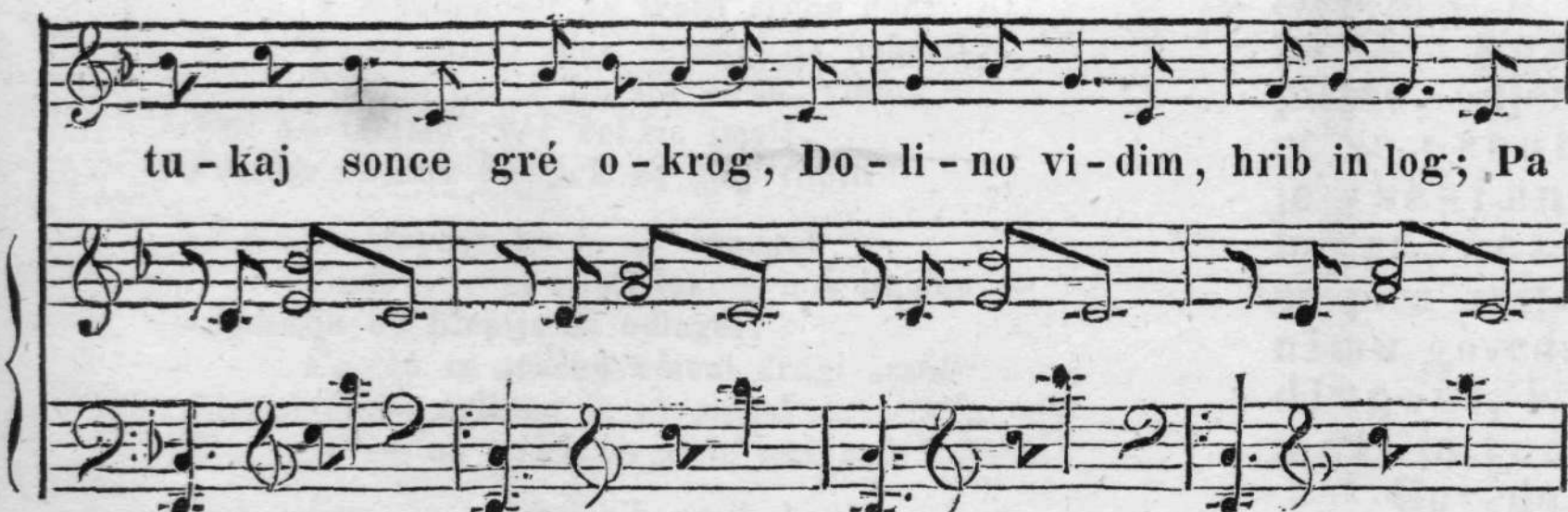
Andante.

Po-pot-nik pri-dem čez go-ró, Od doma vzamem še slo-vó, In

ka - mor se o - kó o-zrè, Po - vsod se mi nov svet odprè. Tud

tu - kaj sonce gré o - krog, Do - li - no vi - dim, hrib in log; Pa

f

ritard ad lib.

sonce na - še bolj bli - ší, In hrib naš hrib naš lepši ze-le - ní.

Tud tû cvetó cvetličice,
Po njih šumé čebelice;
Pa naših rož je lepši cvet,
Čebelic naših slajši med.

Skoz mésta hodim in vasí,
Povsod drugač se govórí;
Jez, ptuje, nikogar ne poznam,
In vsred ljudí povsod sim sam.

Prijatli se objemajo,
Pojejo, si napivajo;
Jez grem po poti tih mem njih,
Vse prazno v persih je mojih.

Možé se in se ženijo,
Veseli so, in ukajo;
Pa meni raste rožmarin
V ljubi moji domovin'.

Dežêla ljuba, kje ležíš,
Ki jezik moj mi govóríš?
Kjer znanci moji še živé,
Prijatli moji v grobih spé?
Zdihujem, prašam vedno: kje?
Prijatli, k vam želí sercé!
Perute imeti si želim,
De k vam domú, ko ptič, zletím.

Jan. Strell.

